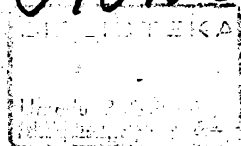

G10h 3/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39534

Kl. 51 f. 1/04

Franciszek Jakubiec

Warszawa, Polska

Urządzenie magnetofonowe

Patent trwa od dnia 10 października 1955 r.

Znane jest działanie i posługiwanie się magnetofonem. Za pomocą magnetofonu można utrwalić i odtwarzać różne dźwięki. Nie istnieją tu jednak możliwości dowolnego odtwarzania nagranych dźwięków.

Urządzenie magnetofonowe daje właśnie tę możliwość. Utrwalone na odcinkach taśmy magnetycznej dźwięki mogą być dowolnie odtwarzane za pomocą normalnej klawiatury. Z chwilą naciśnięcia klawisza wprawia się w ruch dźwignia podsuwająca określoną głowicę magnetyczną do obracającego się ze stałą prędkością na walcu paska magnetycznego z utrwalonym dźwiękiem. Impulsy magnetyczne głowicy po wzmocnieniu przenoszą się do głośników.

Urządzenie będące przedmiotem niniejszego wynalazku daje szerokie możliwości dźwiękowe. Może ono zastąpić najbardziej złożone organy, przy czym budowę swoją nie przekroczy wielkości zwykłego pianina lub fisharmonii.

Konstrukcja niniejszego wynalazku przewiduje łatwą możliwość zmiany skal tonacji. Za naciśnięciem odpowiedniego guzika zespół głowic

przesuwa się w lewo lub w prawo, przez co te same klawisze tonowe odtwarzają tony w innej skali tonowej.

Fig. I przedstawia główny zespół urządzenia magnetofonowego. Na obwodzie ułożyskowanego walca 1, napędzanego ze stałą prędkością, umieszczone są paski taśmy magnetycznej 2 z utrwalonymi dźwiękami. W nieznacznej odległości od tworzącej walca umieszczony jest zespół głowic magnetycznych 3, które za naciśnięciem klawisza 4 zbliżają się do tworzącej walca zatrzymując się w bliskiej odległości od jednego paska taśmy magnetycznej. Każda głowica niezależnie od ruchu promieniowego może zająć w zależności od naciśnięcia guzika 5 jedno z kilku położeń ruchu poosiowego względem walca z taśmami. Przesunięcia poosiowe głowic ograniczone są szerokością poszczególnych klawiszy. Jednemu klawiszowi odpowiada zawsze jedna i ta sama głowica.

Fig. II przedstawia przykładowe zastosowanie urządzenia magnetofonowego do budowy organów.

Wewnątrz obudowy przypominającej zwykłą fisharmonię umieszczone są trzy zespoły urządzenia magnetofonowego, napędzane od jednego silniczka elektrycznego 3. Zespół pierwszy pedałów składa się z walca 1 z utrwalonymi tonami pedałów oraz 12 szt. głowic 2 odtwarzających tony przy naciśnięciu klawiszy pedałów 12. Zespół drugi manualów, składający się analogicznie z walca z utrwalonymi tonami manualów 4 oraz z 48 szt. głowic 5, odtwarzających tony za naciśnięciem klawiszy 10 manualów. Zespół trzeci rejestrów składa się jak poprzednio z walca z utrwalonymi rejestrami tonów 6 oraz 20 szt. głowic odtwarzających rejestry tonów za naciśnięciem guziczków 8 rejestrów.

Do zmiany tonacji poszczególnych klawiatur służą odpowiednie guziczki. Do przesuwania głowic magnetycznych rejestrów służą guziczki 9.

Do przesuwania głowic magnetycznych poosiowo do walca manualu służą guziczki 11. Do przesuwania głowic magnetycznych na określoną skalę tonów pedałów służą naciski 13.

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie magnetofonowe, znamienne tym, że pojedyncze tony utrwalone są na taśmie magnetycznej, umieszczonej na obwodzie obrotowego walca.
2. Urządzenie według zastrzeżenia 1, znamienne tym, że prowadnice pozwalają na przesuwanie całego zespołu głowic na dowolną skalę tonów.

Franciszek Jakubiec

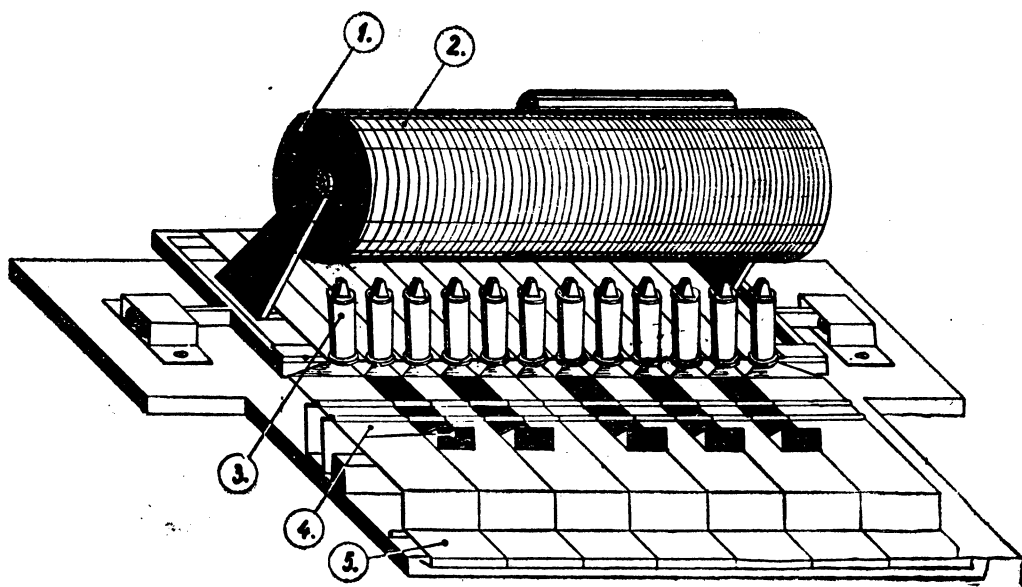

Figura I.

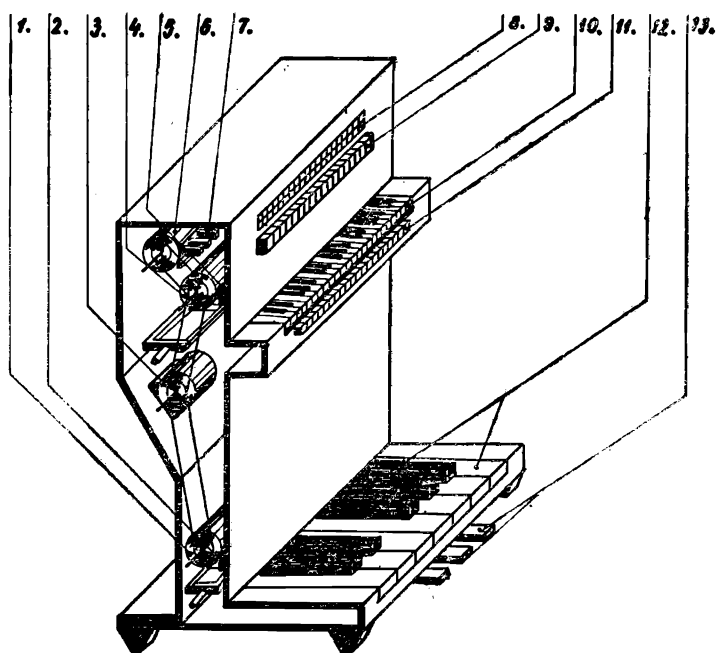

Figura II.